

عنوان مقاله:

ضرورت بررسی نقاط قوت و ضعف ارزشیابی توصیفی در مقطع ابتدایی در ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه امامی خراجو - کارشناسی علوم تربیتی

مرضیه والیان موحد - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه قم

جعفر جعفرسلطانی مقدم - کارشناسی راهنمایی و مشاوره

خلاصه مقاله:

ارزشیابی توصیفی به عنوان یکی از شیوه های نوین ارزشیابی در نظام آموزشی ایران، جایگزین شیوه های سنتی و مبتنی بر آزمون شده است. با وجود سابقه چندین ساله اجرای این طرح، ضرورت بررسی نقاط قوت و ضعف آن به منظور ارتقای کیفیت آموزش و یادگیری در دوره ابتدایی همچنان احساس می شود. این مقاله مروری با بررسی منابع علمی و پژوهشی مرتبط، به واکاوی ضرورت بررسی نقاط قوت و ضعف ارزشیابی توصیفی در مقطع ابتدایی در ایران می پردازد. یافته های این بررسی نشان می دهد که ارزشیابی توصیفی، مزایایی مانند توجه به فرایند یادگیری به جای صرفاً نتایج آن، تمرکز بر نقاط قوت دانش آموزان به جای تمرکز بر نقاط ضعف آنها، و ایجاد فرصتی برای تعامل و گفتگو بین معلم، دانش آموز و اولیا دارد. با این حال، چالش هایی نیز در اجرای این طرح وجود دارد. از جمله کمبود دانش و مهارت کافی معلمان در زمینه ارزشیابی توصیفی، عدم وجود معیارهای شفاف و مشخص برای ارزشیابی، و بار اضافی که بر دوش معلمان برای ثبت و ضبط مشاهدات و نظرات خود در مورد دانش آموزان گذاشته می شود. در نهایت، این مقاله بر ضرورت انجام پژوهش های بیشتر در زمینه ارزشیابی توصیفی و تدوین برنامه های آموزشی و توانمندسازی معلمان در این زمینه تاکید می کند تا ضمن بهره مندی از مزایای این شیوه ارزشیابی، چالش های موجود نیز مرتفع شده و شاهد ارتقای کیفیت آموزش و یادگیری در دوره ابتدایی باشیم.

کلمات کلیدی:

ارزشیابی توصیفی، نقاط قوت، نقاط ضعف، دوره ابتدایی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1993925>

